

PARLAMENT DE CATALUNYA

Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent

Ref.: 261CRA18052000005

A LA MESA DE LA COMISSIÓ D'INVESTIGACIÓ SOBRE L'APLICACIÓ DE L'ARTICLE 155 DE LA CONSTITUCIÓ ESPANYOLA A CATALUNYA

Carles Riera Albert, representant del Subgrup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, [membre] de la Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya, presenta, d'acord amb el que estableix l'article 67.6 del Reglament del Parlament, les propostes de conclusions següents per tal que, una vegada debatudes a la Comissió d'Investigació sobre l'Aplicació de l'Article 155 de la Constitució Espanyola a Catalunya, siguin incloses en el dictamen que ha d'ésser debatut pel Ple del Parlament.

1. CONCLUSIONS

1. Raó d'Estat per sobre de la Raó Democràtica. Guanyar amb la violència institucional allò que es perd a les urnes.

L'aplicació a l'administració autonòmica de Catalunya de l'article 155 de la Constitució, en el mes d'Octubre del 2017, va suposar un clar cas d'imposició de la Raó d'Estat per sobre de la Raó Democràtica i de voluntat de guanyar amb violència institucional allò que els partits polítics defensors de l'Estat havien perdut a les urnes.

Aquest fet no és separable del conjunt de la política repressiva, inclosa la guerra bruta des de les clavegueres del Règim, que l'Estat va aplicar a Catalunya, abans i després de la imposició de l'article 155, tant sobre les institucions catalanes, els partits polítics i entitats independentistes, com sobre la ciutadania i els moviments socials. El context era, i és encara en tota regla, una operació d'Estat contra l'independentisme i contra tota dissidència que s'hi enfrontés en defensa de drets socials, civils i polítics, individuals i col·lectius.

Així ho va manifestar el Rei Felip VI en el seu discurs del quatre d'Octubre del 2017, avalant i legitimant la suspensió de la democràcia a Catalunya, així com totes les formes de violència, inclosa la feixista, tant les prèvies entre el 20 de Setembre i l'1 d'Octubre, com les que se'n van derivar. Així ho havien advertit i amenaçat diversos dirigents polítics espanyols del PP, el PSOE i CS, donant per fet que l'Estat Espanyol mantindria la unitat d'Espanya pagant-ne, si calia, un preu democràtic.

**PARLAMENT DE CATALUNYA Subgrup Parlamentari de la Candidatura
d'Unitat Popular - Crida Constituent**

Aquest context repressiu a Espanya no era una novetat i venia de lluny, de fet ha estat una constant en l'actuació del Règim del 78 per tal de sostenir-se i reproduir-se. La resposta de l'Estat a la revolta social del 15M en va suposar un salt endavant, amb la Llei Mordassa com una de les seves conseqüències que avui encara patim.

La resposta del Règim del 78, mitjançant tots els instruments de l'Estat al seu servei, a les seves múltiples crisis, econòmica, social, territorial i democràtica, no va ser ni ha estat més democràcia, sinó la repressió, la judicialització de la política i la vulneració de drets fonamentals.

Les noves atribucions atorgades al Tribunal Constitucional i la seva permanent actuació repressiva contra les decisions democràtiques del Parlament de Catalunya, varen preparar el terreny per a la posterior justificació jurídica de la repressió i de la vulneració de drets fonamentals.

Aquesta actuació antidemocràtica de l'Estat Espanyol ha implicat també una aplicació generalitzada del dret penal de l'enemic.

Un conjunt d'anomalies democràtiques que segueixen vigents, tal com múltiples expertes, observadores, entitats i institucions internacionals han observat i assenyalat.

2. Vulneració de drets civils i polítics d'electors i electores, i d'electes.

Aquestes actuacions del Tribunal Constitucional, així com el conjunt de les actuacions repressives de l'Estat sobre les institucions catalanes i els partits polítics independentistes han suposat una permanent restricció i vulneració dels drets civils i polítics dels electes i de les electes del Parlament i dels ajuntaments de Catalunya. Però també dels drets socials i democràtics i de representació d'electors i electores, que han vist com sistemàticament es conculcava i prohibia l'aplicació dels programes electorals als que havien donat el seu suport en successives eleccions, i com s'impedia continuadament la presa de decisions democràtiques en el Parlament de Catalunya o en els plenaries municipals quan es tractava de tot allò relacionat amb els programes polítics independentistes avalats a les urnes, però també quan es tractava de prendre i aplicar decisions relacionades amb la defensa de drets socials, civils i polítics, o de polítiques públiques, corresponents al contingut d'aquests programes polítics legitimats per les urnes. La defensa de les competències de l'Estat o dels privilegis de les elits i de les oligarquies econòmiques i financeres eren i són utilitzats per a justificar la restricció dels drets de la

**PARLAMENT DE CATALUNYA Subgrup Parlamentari de la Candidatura
d'Unitat Popular - Crida Constituent**

ciutadania, malgrat que el Parlament o els ajuntaments prenguin decisions per a eixamplar-los, amb el pretext del debat constitucional i competencial i les conseqüents limitacions autonòmiques.

La restricció del dret al lliure debat polític en el Parlament o en els ajuntaments, quan es tracta del qüestionament de la Monarquia o del dret a l'autodeterminació, n'és un extrem dramàtic i una anomalia excepcional, fins i tot en un marc d'altres estats comparables en el context europeu.

La conseqüència del judici, condemna i empresonament de la Presidenta del Parlament per permetre aquests debats, és un extrem inacceptable i insostenible d'aquesta restricció democràtica. Així com l'empresonament o exili de membres del Govern, de la Mesa del Parlament, i de representants polítiques i socials, en són una dolorosa i intolerable situació, que posa de manifest la impossibilitat de desenvolupar plenament els drets democràtics en el context de l'Estat Espanyol, la seva Constitució i el Règim del 78.

3. Abús de poder i abús institucional. Instrumentalització il·legítima de la Constitució i de l'article 155.

L'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola ha comportat un clar abús de poder per part de l'Estat Espanyol, traspasant fins i tot els propis límits constitucionals i la mateixa naturalesa, abast i límits d'aquest Article.

La justificació de la seva aplicació comporta una interpretació de la Constitució Espanyola i del propi article 155, que depassa el contingut i el sentit dels supòsits explícits, així com de les condicions i criteris que havia de guiar la seva aplicació. Una extralimitació dels poders de l'Estat que vulnera el pacte constitucional del 78, com ja ho va ser en el seu moment la Sentència del Tribunal Constitucional contra l'Estatut d'Autonomia del 28 de juny de l'any 2010.

Amb la finalitat d'aturar l'exercici del dret a l'autodeterminació a Catalunya, l'Estat Espanyol ha generat una excepcionalitat, un escenari de restricció de drets democràtics, en la que ha basat una lectura restrictiva del text constitucional per tal de justificar un abús de poder, una actuació recentralitzadora i una intervenció de l'autonomia, actuacions que avui encara perduren. La

**PARLAMENT DE CATALUNYA Subgrup Parlamentari de la Candidatura
d'Unitat Popular - Crida Constituent**

destitució del Govern, la suspensió del Parlament i la convocatòria imposada d'eleccions en són extrems clarament impropis i abusius.

A la repressió i a la judicialització de la política, s'hi ha sumat la interpretació i la utilització de la Constitució contra la democràcia a Catalunya.

4. Control polític de l'Administració i de les polítiques públiques, contravenint decisions i legislacions prèvies legítimes de la Generalitat

Els treballs, testimonis i compareixences de la Comissió han posat en evidència que la intervenció de l'Estat en el context de l'aplicació de l'article 155, no només va comportar l'anul·lació de les competències autonòmiques de la Generalitat, sinó que va imposar decisions polítiques i administratives alienes i contràries a aquelles que eren vigents en aquell moment per decisió de les institucions i de l'Administració catalanes, i va suspendre i contravenir, legislacions, normatives, ordenaments i procediments legítimament en vigor com a resultat de les decisions democràtiques del Parlament, del Govern i dels seus departaments.

D'aquesta manera l'Estat Espanyol va reorientar les polítiques públiques catalanes d'acord amb principis, objectius i criteris imposats, que mai havien gaudit del corresponent aval democràtic a les urnes.

5. Purga política

Els treballs, testimonis i compareixences de la Comissió han posat en evidència que la intervenció de l'Estat en el context de l'aplicació de l'article 155, va comportar una operació de purga política per raons d'ideologia, antecedents, pertinença política, o no col·laboració, sobre diverses treballadores públiques, que hom pot considerar com una actuació repressiva i punitiva, que depassa la mateixa naturalesa de l'article 155 de la Constitució Espanyola, i suposa una vulneració de drets fonamentals.

6. Danys a les polítiques públiques i a la societat.

**PARLAMENT DE CATALUNYA Subgrup Parlamentari de la Candidatura
d'Unitat Popular - Crida Constituent**

Els treballs, testimonis i compareixences de la Comissió han posat en evidència que la intervenció de l'Estat en el context de l'aplicació de l'article 155, sobre l'Administració Pública Catalana, va suposar importants greuges sobre les polítiques públiques. En forma d'obstacles o impediments sobre decisions, actuacions i procediments en tots els àmbits polítics i administratius es va entorpir, alterar o paraitzar el normal funcionament de les administracions autonòmica i municipal amb greus perjudicis sobre les polítiques públiques, els serveis públics, les treballadores públiques, el teixit social i econòmic, i la societat i la ciutadania de manera generalitzada.

7. Complicitat d'elits i oligarquies. El cas de la banca.

Els treballs, testimonis i compareixences de la Comissió han posat en evidència que la intervenció de l'Estat en el context de l'aplicació de l'article 155, va comptar amb significats suports i complicitats entre les elits i oligarquies catalanes, dels àmbits empresarial, bancari i financer, jurídic i dels mitjans de comunicació. Això es va fer especialment públic i manifest en aquelles més vinculades a l'IBEX35 i tradicionalment compromeses amb l'entramat d'interessos, aliances i complicitats del Règim del 78 i de la Monarquia Espanyola.

Aquest fet es va fer especialment evident en el decurs de les compareixences dels representants de la Banca, que van manifestar explícitament, la seva complicitat i el seu suport a l'aplicació del 155 i a l'operació repressiva corresponent, en funció de la primacia de la seguretat jurídica associada als riscos i interessos financers, posant aquests per sobre dels drets democràtics.

8. Aplanament autonòmic.

L'aplicació del 155 no hauria estat eficaç i exitosa sense la col·laboració, obediència i aplanament d'alts càrrecs de la Generalitat que van optar per obeir l'estat i les seves directrius, i participar activament en la intervenció de l'Autonomia, coordinant-se amb els dirigents i funcionaris de l'Estat que en comandaven l'aplicació.

**PARLAMENT DE CATALUNYA Subgrup Parlamentari de la Candidatura
d'Unitat Popular - Crida Constituent**

En nom de la preservació de mínimes quotes autonòmiques o del propi càrrec, o en funció i al servei d'una política d'obediència i col·laboració davant l'Estat, varen esdevenir participants necessaris de la repressió i de la recentralització forçada.

Perquè alts càrrecs de JxSí van seguir en els seus llocs, servint directament els ministeris de l'Estat? Algú es va plantejar una estratègia de boicot al 155? S'ha valorat en la Comissió quin impacte hauria tingut actuar d'una altra manera?

Els treballs, testimonis i compareixences de la Comissió han demostrat clarament aquests esdeveniments, a la vegada que aquestes preguntes han restat sense resposta.

La nul·la reacció d'alguns responsables polítics va ajudar a fer fàcil la intervenció total de la Generalitat, i el seu escàs convenciment en la defensa de l'Estatut i de les institucions van ajudar a crear un clima d'indefensió i autocensura, que avui perdura.

9. Renúncia a les conseqüències polítiques del Referèndum de l'10, article 155, conseqüències actuals i nova recentralització.

La declaració d'independència i la proclamació de la república en el Parlament del 27 d'Octubre del 2017, que va seguir el Referèndum de l'10 i la vaga general del 30, va ser un acte polític legítim i democràtic, que no va tenir una traducció jurídica efectiva, pel context repressiu i per la decisió del Govern de la Generalitat i de JxSí de no sostenir la confrontació política amb l'Estat per a donar continuïtat a la mobilització social i popular d'aquelles jornades democràtiques i de lluita, en un marc de fallida de les pretensions de diàleg i de negociació amb l'Estat Espanyol i d'unilateralitat com a única via per a exercir l'autodeterminació i fer front a la repressió en la defensa dels drets socials, civils i polítics.

Aquest escenari va facilitar l'aplicació del 155 i va crear un context propici per a la repressió posterior. De facto el 155 segueix incrustat en l'ADN de l'Autonomia que continua intervinguda i restringida, a la vegada que l'autocensura segueix vigent en la política catalana i les seves institucions.

Especial atenció mereix la participació, complicitat i zel del cos de Mossos d'Esquadra en l'aplicació del 155 i en la repressió contra el moviment independentista i contra la dissidència política en defensa dels drets socials, civils i polítics.

**PARLAMENT DE CATALUNYA Subgrup Parlamentari de la Candidatura
d'Unitat Popular - Crida Constituent**

L'acceptació de l'arbitrarietat contra tot allò que sigui independentista i dissident, que ha seguit amb la repressió i la intervenció coordinada dels cossos de seguretat, la fiscalia i jutges, han estat reiteradament denunciades per diverses institucions internacionals i per organismes de defensa dels drets humans.

Només l'exercici del dret a l'autodeterminació, així com la plenitud de drets socials, civils i polítics, farà possible el veritable desterrament del 155 de les nostres institucions i de la nostra vida política, ja que aquest va associat a la pervivència del Règim del 78 i és un instrument al seu servei.

2. RECOMANACIONS I PROPOSTES DE MILLORA

1. La Comissió recomana al Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat, davant de nous escenaris, presents com la recentralització per motiu de la COVID-19, o futurs, en què es pugui restringir l'autogovern, un capteniment de no col·laboració i desobediència, en favor de l'exercici de les competències i de la sobirania en pro de la plena garantia dels drets socials, civils i polítics del conjunt de la ciutadania.

2. La Comissió inclourà en el seu informe al Parlament la relació d'aquelles entitats, institucions o empreses, de les quals n'hagi restat palesa la seva col·laboració activa en l'aplicació de l'article 155 de la Constitució Espanyola que ha estat objecte de la investigació d'aquesta Comissió.

3. La Comissió proposa la creació en el Parlament d'una Comissió d'Estudi sobre la recentralització, les restriccions de l'autogovern i les estratègies per tal d'exercir efectivament el dret a l'autodeterminació.

Palau del Parlament, 18 de maig de 2020

Carles Riera Albert
Representant del SP CUP-CC